

DEFENSA O TESTIMONI

Seguim llegint a la segona lectura dels diumenges de Pasqua de l'actual cicle litúrgic fragments de la primera carta de Pere. El text corresponent a la lectura d'avui és 1Pe 3,15-18 i comença dient: "Reconegueu en els vostres cors el Crist com a Senyor". Per il·luminar la força i el sentit d'aquesta afirmació pot ser bo tenir present un petit mandat contingut en el llibre del Deuteronomi: "Guarda en el teu cor les paraules i els manaments que avui et dono" (6,6). Antigament l'òrgan del cos relacionat amb la presa de decisions i amb la interioritat més profunda de la persona, no era el cervell, sinó el cor per això el text de Deuteronomi invita el fer una interiorització de la Llei, el màxim de personal i profunda. La carta de Pere proposa un gir impactant perquè el que proposa interioritzar no és la Llei sinó la persona de Jesús en la seva categoria de Senyor. El reconeixement de Jesús com a Senyor implica reconèixer la categoria divina de la seva identitat, donat que Senyor és l'expressió amb que els traductors de l'Antic testament al grec usaven per substituir el nom de Déu, que no es podia pronunciar ni escriure. És més, Jesús Senyor emergeix com alternativa a un altre senyor, l'emperador de Roma, que amb pretensions divines era designat també senyor. La carta de Pere recorda al cristià que el seu autèntic Senyor és Jesús i no el pretesament divinitzat emperador de Roma.

Una altra afirmació digna de ser comentada és la que diu: "estigueu

sempre a punt per a donar una resposta a tothom qui us demani raó de la vostra esperança". El terme grec traduït per resposta és apologia, que vol dir defensa. És molt diferent defensa que resposta. Responc quan em pregunten i em defenso quan m'ataquen. Possiblement el text s'escriu en un moment en que les comunitats cristianes han començat a rebre atacs durs. Les agressions han originat les defenses, que, s'entrevina, han estat algunes vegades violentes. Ho deixa entreveure el text, quan recomana que la resposta/defensa es faci suaument i amb respecte.

La defensa es contraposa a testimoni. Aquesta contraposició la trobem ben explicitada en un passatge de l'evangeli de LLuc on Jesús ordena als seus deixebles que, quan siguin perseguits, empresonats i jutjats aprofitin per donar testimoni i que de cap manera es preparin la defensa (Lc 21,13). És el que ell fa en ser jutjat. Testimoniar vol dir aquí, sobretot, anunci i proclamació de la persona, predicació i fets de Jesús, entre els quals ocupen l'indiscutible primer lloc la mort i la resurrecció. Es nota una comunitat cristiana, la receptora de la primera carta de Pere, més preocupada en elaborar un discurs argumental que pugui refutar les objeccions, que es girin en contra els primerencs enunciats de fe i que posa en segon terme el donar testimoni de la persona de Jesús, que no es construeix amb arguments sinó en mostrar un estil de vida coherent amb el projecte de Jesús i presentant-lo més com a proposta de vida que com a veritat a defensar.